

> הבלוג של shahf11

24 ביוני 2009, 11:29

החיים זה לא הכל...

המשמעות שלהם חשובה יותר.

עשו לי... שתו לי... אכלו לי....

פורסם ב6 במאי 2009, 15:14 בכללי

הדרך בה אנחנו בוחרים להתמודד עם סיטואציות בחיינו היא החשובה. לא פחות מהסיטואציה.

אולי...הכי פשוט זה להרגיש קורבן. של המערכת, של המחלה, של הסובבים אותנו. בקורבנות יש רווח משני. אחרת הקורבן לא היה בוחר באלטרנטיבה הזו. היא מאפשרת לו לא לקחת אחריות על המתרחש בחייו. או יותר נכון על האופן בו מתרחשים להם הדברים בחייו. במקום בחירה בדרך בה יקרו הדברים היא מאפשרת לברוח מהדברים על ידי האשמת אחרים.

אתמול, אחד הנוסעים בסדנאת "המסע" עם מאיה היה קורבנות. ואני חשבתי על כך שבעצם מתחילת גילוי הסרטן ועד היום, אני לא מרגישה כקורבן. אני לא מאשימה אף אחד במצבי. ואני לוקחת אחריות על דרך ההתמודדות שלי עם המחלה. כלומר, המחלה פה. השאלה היא איך אני מתמודדת איתה. בחרתי למצא לי כל מיני נקודות אור ביום ביום הלא ברור שלי. אתמול התחלתי לצייר. אני לא ציירת ממש לא. אבל אני כל כך נהנית מהתהליך ומהתוצר הסופי שממש לא איכפת לי.

יש ימים שיש לי יותר כח לעשייה ולפעולה. ויש ימים שאני חלשה ועייפה. אבל גם אותם אני למדה לקבל באהבה. (נו, אני שואלת את עצמי. כמה הזדמנויות יש לו לאדם לקרא ספר במשך שעות. או לעיין בכל מגזיני העולם ולגלות בקיאות בכל מיני דברים שעד עתה לא ידע כלל על קיומם? הכוונה למשל לדרך קצרה להכנת גלילי פילו ממולאים).

נדמה לי שברגע שאנחנו מוותרים על תפקיד הקורבן. החיים מקבלים משמעות אחרת. מהותית יותר ואפילו בעלת אלמנט של שליטה.

כלומר אני לא באמת יכולה להחליט אם אחיה או אמות בסוף התהליך. אבל אני יכולה להחליט שאני עושה כל מה שנראה ומתאים לי על מנת להחלים או לעצור את המחלה שבגופי.

אני בוחרת לפעמים לקבל את תחושות העצב והתוגה. אבל אחר כך משנסת מותניים וממשיכה הלאה.

כי יש לי סיבות רבות לחיות. ויש לי רצון לחיות טוב עד כמה שאפשר. ועד כמה שזה תלוי בי זה מה שקורה.

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>

הוספת תגובה | חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...